

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

SPRONG IN HET HEELAL - SERIE 1: OPERATIE LUNA

DEEL 9: VLIEGENDE SCHOTELS

Charles Chilton (1917)

uitzending: KRO, zaterdag 26/11/1955

vertaling: P.R.O. Peller (Mr. E. Franquinet)

regie: Léon Povel

rolverdeling:

Jeff Morgan: John de Freese

Jimmy Barnett: Jan Borkus

Steve Mitchell: Jan van Ees

Dr. Matthews: Louis de Bree

stem: Radio Groenland: Maarten Kapteijn

stem: controle: Paul van der Lek

Steve Mitchell, Jeff Morgan, Jimmy Barnett en Dr. Matthews, die per atoomraket naar de maan zijn gereisd, beleven daar vreemde dingen. Herhaaldelijk bemerken ze de invloed van een onbekende macht die hun radioverbindingen verstoort, hen een vreemde muziek doet horen, vreemde dingen doet zien en beleven, en die uiteindelijk hun terugkeer naar de aarde verhindert door voor de start van de Maan het hele mechanisme van hun raket stop te zetten. Bedreigd door gebrek aan zuurstof brengen ze vervolgens dertien dagen opgesloten in de raket door. Plotseling blijkt het mechanisme van hun voertuig weer te werken, maar juist als ze willen starten, ontdekken ze dat zich in een krater in hun nabijheid een ruimtevaartuig bevindt. Ondanks de waarschuwingen van Jimmy en de dokter besluiten Jeff en Mitch, alvorens te vertrekken, het geheimzinnige ding van dichtbij te bezichtigen.

Dr. Matthews: Ga toch niet, Jeff! 't Is te gevaarlijk! We kunnen nu nog veilig vertrekken, maar wat zal er gebeuren als jullie onverwacht opgehouden worden? Je weet toch dat we nauwelijks genoeg zuurstof over hebben om de aarde te bereiken.

Mitch: Nog een paar uur meer of minder zullen het toch niet doen! We kunnen een kans als deze niet onze neus voorbij laten gaan.

Dr. Matthews: We komen later toch wel 'ns hier terug.

Jeff: Ja, maar of dat ding er dan nog is! Nou, enkele foto's d'r van nemen is toch wel het minste. Daar is toch geen gevaar bij?

Dr. Matthews: Ja, goed dan, Jeff, jij bent de baas. (lachje) Stappen jullie maar in je ruimtekostuums. Ik zal de luchtsluis bedienen.

Jeff: Goed zo, dokter. En jij, Jimmy, blijf aan de radio.

Jimmy: Okay.

Jeff: Probeer de aarde te pakken te krijgen en vertel wat er aan de hand is. Dokter, het fototoestel... Dank je. Volg al onze bewegingen door de periscoop en zet de bandrecorder aan. Zorg dat ieder woord wat wij spreken opgenomen wordt.

Dr. Matthews: Komt in orde!

Jeff: Ja, nou, en maken jullie je verder geen zorgen: we blijven op eerbiedige afstand van het ding. Alleen wat foto's en dan komen we terug.

Jimmy: Hallo, hallo Aarde. Hallo Aarde, raket Luna roept u. Raket Luna roept Wanga-Walla, Australië. Raket Luna roept u vanaf de Maan. Antwoord alstublieft. Dit is een SOS. Wij luisteren.

station Groenland: Hallo Luna? Hallo Luna? Wij horen u. Duidelijk.

Jimmy: Hé, dokter, kom hier! Ik heb 'm te pakken. Hallo, hallo, wij ontvangen u, maar zeer zwak. Wie bent u?

station Groenland: Dit is weerstation OXL op Groenland. Wij verstaan u uitstekend. Onze gelukwensen! Wij hadden gehoord dat er iets met u gebeurd zou zijn.

Jimmy: D'r zal iets met ons gebeuren als wij niet vlug geholpen worden. Wij zijn nog steeds op de maan. Wij zijn veertien dagen hier vastgehouden zonder contact met de Aarde, door een storing in onze krachtcentrale. Kunt u ons helpen?

station Groenland: Wij zullen ons best doen. Wij staan in voortdurende verbinding met het meteorologisch instituut te Londen en brengen uw mededelingen daaraan over.

Jimmy: Goed zo. Meld hen dat wij contact zoeken met onze basis in Wanga-Walla in Australië. Vraag aan hen Wanga-Walla op de hoogte te brengen. Maar dringend! Dringend!!

Dr. Matthews: Hé, Jeff! Ik heb de krater en het ding op het scherm. Kunnen jullie het ook zien? Hoe ziet het eruit?

Jeff: Nou, precies als op het scherm. 't Is eh... rond, ongeveer twaalf meter in doorsnee en zowat drie meter hoog.

Jimmy: Hoor je dat, dokter?

Dr. Matthews: Ja.

Jeff: Ja, het lijkt inderdaad op een kadetje, maar dan eh... van metaal en met een koepel erop. Mitch maakt er op het ogenblik foto's van. Zeg, kun je me verstaan?... Dokter?

Dr. Matthews: Ja, Jeff, ja. Woord voor woord.

Jeff: Nou, het ziet er volkomen glad uit, hè. Geen deuren of naden.

Dr. Matthews: O!

Jeff: Wel zoiets als ramen of patrijspoorten langs de onderkant van de koepel. Nou, en het ligt op de bodem van de krater... 't Geeft geen teken van leven.

Jimmy: Wees nou toch voorzichtig, joh!

Jeff: We gaan het nu iets eh... dichterbij bekijken.

Dr. Matthews: Pas op! Voorzichtig, Jeff.

Jeff: Ja, wees maar niet ongerust, we kijken wel uit.

Mitch: Ongelooflijk, Jeff! Zoiets had ik nooit gehoopt. Dit is het bewijs dat er ook elders in het heelal leven is. Zal ik in de krater afdalen?

Jeff: Ja, da's goed, maar blijf beneden staan, hoor. Probeer niet op je eentje er dichtbij te komen.

Dr. Matthews: Hé, Jeff, wat gaan jullie nou doen?

controle: Hallo Luna. Hallo raket Luna. Hier Wanga-Walla, controlekamer.

Jimmy: De controle, dokter, de controle! We hebben 'm.

controle: Wij roepen u vanaf de basis Wanga-Walla. Hoort u ons?

Jimmy: Eh... hallo Controle, hallo. Hier spreekt Jimmy Barnett, van de Maan. Waar hebben jullie al die tijd gezeten?

controle: Waar wij gezeten hebben? Waar hebben jullie gezeten! We hebben voortdurend geprobeerd jullie te pakken te krijgen, maar niets! Wat is er gebeurd? Waarom zijn jullie niet gestart?

Jimmy: We konden niet. De hele zaak stond stop, d'r was geen beweging in te krijgen. Maar nu is alles weer in orde.

controle: Gelukkig. Jullie zijn meer dan een week over tijd. We hadden jullie al afgeschreven.

Jimmy: Kom, kom, alles is in orde, hoor. Wij staan op springen om te vertrekken.

controle: Mooi! We wachten op jullie bericht.

Jimmy: Dat zal nog even duren. Jeff en Mitch zijn juist naar buiten gegaan, maar ze komen direct terug.

controle: Naar buiten gegaan? Waarom?

Jimmy: Ja, daar is buiten iets dat lijkt op een ander ruimtevaartuig. Zij nemen d'r nu foto's van.

controle: Een ander ruimtevaartuig? Waar vandaan? Soms van Venus?

Jimmy: Ja, ik weet het niet. Zeg, geloven jullie me niet?

controle: Het schijnt jullie in alle geval goed te gaan dat jullie nog moppen kunt tappen. Maar wat doen Jeff en Mitch nou eigenlijk?

Jimmy: Ik zei u toch dat ze buiten zijn en naar die... (vreemde muziek) Verdraaid! Hallo Aarde. Hallo Aarde!

Dr. Matthews: Jimmy, dat ding! Kom hier! Kijk 'ns...

Jimmy: Ja, dokter, maar die... die vervloekte muziek!

Dr. Matthews: Kijk naar het scherm!

Jimmy: Hè?

Dr. Matthews: De koepel! Hij gaat open! Zie je het?

Jimmy: Lieve hemel!

Dr. Matthews: Langzaam maar zeker gaat ie open. Ja, iemand of iets moet in dat ding zijn.

Jimmy: Ja! Ja!

Dr. Matthews: Hallo, Jeff. Hallo, Mitch, horen jullie mij? Beweeg jullie niet. Blijf staan waar je staat. Blijf staan!! (muziek houdt op)

Jimmy: O, gelukkig.

Dr. Matthews: Jeff! Mitch!

Jeff: Hallo, dokter. Hier is Jeff, hoor je me?

Jimmy: Ja, Jeff.

Jeff: Ja, ik heb je al geroepen, maar je gaf geen antwoord.

Jimmy: Ja, dat was die verdraaide muziek weer, Jeff.

Jeff: O!

Jimmy: Zeg, hebben jullie dat gezien, die eh... die koepel?

Jeff: Ja, hij is opengegaan. Hij eh... hij schoof of... of... of gleed uit elkaar, hè?

Jimmy: Hè, kom toch terug, Jeff! Kom toch terug, alsjeblief, Jeff.

Jeff: Ja, wat... wat dunkt je Mitch?

Mitch: Ja, jij kunt doen wat je wilt, maar ik ga niet terug. Nu zeker niet.

Dr. Matthews: Ja, gebruik toch je verstand, Mitch! Kom terug, Jeff, en breng 'm mee!

Mitch: Ik denk er niet aan terug te gaan.

Jimmy: Waar blijven ze nou toch?

Mitch: Ja, als jij soms bang bent, Jeff...

Jeff: Bang? (lachje) Nee, dat niet, maar als er iets in dat ding is, iets... iets dat vijandige bedoelingen heeft... We zijn toch niet gewapend?

Mitch: Ah, zie je wel? Meneer is bang. (lacht) Nou, ik niet! Ik ga d'r heen en als er niks uit komt, dan ga ik erin.

Jeff: Nee, dat zul je wel laten.

Jimmy: Dat gaat weer niet goed met die twee daar...

Mitch: Zo. Wie zal me dat beletten? Jij soms?

Jeff: Ja, ik!

Mitch: Nou dan, probeer het 'ns?

Jeff: Mitch, wees toch verstandig!

Mitch: Ik ga! Bonjour.

Jeff: Hier, Mitch!

Jimmy: Zie je nou?

Dr. Matthews: Jeff, in 's hemels naam, niet vechten! Jullie kostuums! Ze gaan stuk.

Jimmy: Jeff!... Jeff!

Mitch: Hoor je dat, Jeff? Als je geweld gebruikt, dan heb je kans dat we d'r allebei aan gaan. Zo. Dat is verstandiger. Die herrie zou je niks baten.

Jeff: Wat bezielt je eigenlijk, Mitch?

Mitch: Maar dat ligt toch nogal voor de hand, Jeff: jarenlang heb ik gewerkt aan onze raket, alles heb ik ervoor opgeofferd om 'm te kunnen afbouwen, en dan, als we hier zijn, dan vind ik er hier nog een, een hele andere. Waarschijnlijk bevat ze 'n een massa gegevens voor de ruimtevaart die ik nog niet ken. En nu zou jij willen dat ik zomaar terugging? En terug naar de aarde, zonder d'r ook maar een blik van dichtbij op te hebben geslagen?

Jeff: We hebben er toch foto's van gemaakt, Mitch.

Mitch: Ach foto's, jawel. Wat heb ik daar aan? Ik wil het ding zelf van dichtbij zien, d'r omheen lopen, het aanraken, het onderzoeken.

Jimmy: Nee, nee...!

Jeff: Mitch, Mitch, met die koepel open, ieder moment kan er iets of iemand uit komen.

Mitch: Dat waag ik erop. Nou? Ga je mee of niet?

Jeff: Ik... ik... ik... Ja, ik ga mee.

Jimmy: Jeff! Laat dat nou toch!

Jeff: Luister 'ns, Mitch. Ik blijf bij de rand van de krater staan. Jij kunt tot bij het ding gaan, maar je... je moet me iets beloven: ga niet waar ik je niet kan zien.

Mitch: Goed dan. Da's tenminste beter dan helemaal niets.

Jeff: Jullie hebben het beiden gehoord, hè? Jij, dokter, en jij, Jimmy?

Jimmy: Ja!

Dr. Matthews: Ja!

Jeff: Nou dan, Mitch, maar voorzichtig.

Dr. Matthews: Kijk, Jimmy.

Jimmy: He?

Dr. Matthews: Mitch gaat nu vanaf de zijkant van de krater op het ding toe.

Jimmy: Wat heeft ie daar nou toch aan?

Dr. Matthews: Hallo, Jeff?

Jeff: Ja?

Dr. Matthews: Hallo, Jeff?

Jeff: Ja?

Dr. Matthews: Alles wel?

Jeff: Ja, tot... tot nog toe Ja.

Dr. Matthews: En jij, Mitch?

Mitch: Okay. Nog een paar passen. Ja, ik ben d'r. (klopt op de wand) 't Is inderdaad van metaal gemaakt, een soort aluminium zou ik zeggen. (klopt nog eens) En stevig ook.

Jeff: Zeg, Mitch, doe dat nog 'ns, klop nog 'ns.

Mitch: Waarom?

Jeff: Ik hoorde het! Ik hoorde je kloppen.

Mitch: Dat kan niet. D'r is hier toch geen dampkring. Het geluid kan zich hier niet voortplanten.

Jeff: Ja, ik heb het ook niet van buitenaf gehoord, maar door de radio!

Mitch: Wat zeg je!?

Jeff: Ja.

Mitch: Hebben jullie beiden het ook gehoord?

Jimmy: Ja.

Dr. Matthews: Ja.

Jeff: Doe het nog 'ns Mitch. Klop nog 'ns. (dat doet hij)

Mitch: Ja! Nou hoor ik het waarachtig ook. Eerst dacht ik dat het een trilling in m'n kostuum was, maar het komt over de radio. Hoe zou dat kunnen?

Jimmy: Ja, dat is wel te verklaren, Mitch. Kijk 'ns, ofwel het hele ding is een zendstation, of er zit een zender in die de kloggeluiden opvangt en uitzendt.

Mitch: Jeff! Ik denk dat ik er 'ns omheen loop.

Jeff: Dat doe je niet, Mitch. Dan kunnen we... je een hele poos niet zien.

Mitch: Een paar minuutjes maar. Weet je wat? Ik zal de hele tijd blijven praten, dan horen jullie wat er aan de hand is.

Jeff: Pas toch op, Mitch! Doe het toch niet!

Mitch: Gekheid! Ik ga!... Ja! alles is hier precies hetzelfde. Ook geen ingang... Hé!...

Jeff: Wat is er, Mitch?

Mitch: Een intrekbare ladder. Net als bij onze raket.

Jimmy: Hoor je dat, dokter?

Mitch: Staat uit. Het lijkt wel of ze willen zeggen: "Kom binnen".

Jeff: Niks van aantrekken, Mitch! Loop door! (Mitch klimt de ladder op)

Jimmy: O, daar gaat ie.

Dr. Matthews: Jeff, hij is toch de ladder op. Ik zie 'm! Zijn hoofd komt juist boven de achterrand van het ding uit.

Mitch: Wel verdraaid! Zeg, Jeff...

Jeff: Ja?

Mitch: ...ik kan d'r in kijken, in de cabine.

Jeff: En... en wat zie je?

Mitch: Niets, absoluut niets. Een ronde cabine met een effen vloer, kale wanden en eh... en een ladder d'r in. Ik ga naar beneden!

Jimmy: Ben je nou gek! Niet doen, Mitch! (hij daalt af) Gaat ie d'r toch in!

Mitch: Zo... Ik ben d'r. Het is hier toch niet zo kaal als ik eerst dacht. De wanden bestaan uit een soort achthoekige panelen, alle van enigszins verschillende kleur. Aan de bovenzijde van ieder paneel zijn twee rijen knoppen.

Jeff: Raak ze niet aan Mitch! Pas op!

Mitch: Denk je dat ik zo gek zou zijn? Ja, ik vraag me alleen maar af waar de bemanning kan zitten? Als er tenminste iemand aan boord is. Niets daarvan te zien of te horen... Zeg, weet je wat? Dit ding kon wel 'ns draadloos bestuurd worden!

Jeff: Ja, dat zou kunnen, maar door wie dan en waar vandaan?

Mitch: Ja, weet ik dat? Ik zal de cabine 'ns nader onderzoeken. Misschien is het alleen maar een luchtsluis of zoiets en is het verblijf van de bemanning d'r naast of d'r onder. (vreemde muziek)

Jimmy: O, hemel, dokter! Daar is die muziek weer!

Dr. Matthews: Jeff! Jeff, die muziek is er weer! Ik hoor ze.

Jimmy: Daar gaat weer iets gebeuren. Ooh...

Dr. Matthews: Hallo, hallo, Mitch! Hallo! Hoor je me? Ik ben het, Matthews. Hello, Mitch! Hello! (muziek stopt)

Jimmy: 't Is opgehouden. Nu zal ie ons wel weer kunnen horen, denk ik. Dokter, roep 'm nog 'ns op.

Jeff: Hello, Mitch. Mitch?

Jimmy: O, daar heb je 'm al.

Jeff: Hoor je ons?

Dr. Matthews: Jeff is al bij 'm.

Jimmy: Ja ja.

Jeff: Mitch!

Dr. Matthews: Waarom moest ie ook dat ding binnengaan?

Jimmy: Ach...

Jeff: Hallo, Mitch!

Mitch: Hallo, Jeff, waarom zo angstig? D'r is hier niets waar je bang voor hoeft te zijn. Niemand van ons heeft iets te vrezen.

Jimmy: Is dat Mitch? Wat praat ie gek!

Mitch: Dit vaartuig is alleen maar anders dan het onze, volgens andere principes gebouwd.

Dr. Matthews: Wat betekent dit allemaal?

Jimmy: Ik weet het niet.

Mitch: Zijn magnetisch veld schakelt onze instrumenten uit. In hoeverre, hangt ervan af hoe groot de kracht is die hier wordt aangewend.

Jeff: Zeg Mitch, hoe weet je dat allemaal?

Mitch: O, dat is toch heel eenvoudig.

Jeff: Nou, kom eruit, Mitch, of ik kom er ook in.

Mitch: Niet doen! Dat zou vragen zijn om moeilijkheden. Blijf waar je bent. Probeer niet dichterbij te komen.

Dr. Matthews: Wat heeft ie toch, Jeff? Wat heeft ie toch?? Is ie helemaal gek geworden?

Jeff: Ik... ik... ik weet het niet. Staat de bandrecorder aan, dokter? Neem ieder woord op dat ie spreekt.

Jimmy: Hij staat aan, hoor, dokter?

Dr. Matthews: Ja, hij staat nog steeds aan, Jeff.

Mitch: Dit vaartuig komt van een andere wereld, miljarden mijlen hier vandaan, honderden lichtjaren, van de andere zijde van het heelal.

Jeff: Maar dat kan toch niet, Mitch! Dat zou een reis betekenen van duizenden jaren! Jij weet toch net zo goed als ik dat dit onmogelijk is.

Mitch: De tijd, dat is het geheim van dit vaartuig. Het reist door de tijd. Je vertrekt ermee en het volgende ogenblik ben je duizend jaar verder, of tweeduizend jaar terug.

Jeff: Mitch, kun je me dat verklaren? Wat heeft dit nou alles te betekenen?

Mitch: Verklaren? (lachje) Kun je een wiskundig probleem verklaren aan een aap of een voorhistorische holbewoner? Voorhistorische holbewoners, ja, dat zijn jullie!

Jimmy: Hij heeft het tegen ons.

Mitch: Wat doen jullie hier eigenlijk? Waar komen jullie vandaan?

Jeff: Lieve hemel, dokter, ik geloof dat het 'm in z'n... in z'n bovenkamer geslagen is! Wat moet ik doen?

Dr. Matthews: Ja, praten Jeff, blijf met 'm praten.

Jeff: Ja, goed, dokter, ik zal m'n best doen... Mitch, je weet toch dat wij van de Aarde komen.

Mitch: Zo? Eerst dachten wij ook dat dat het geval was, maar dat leek bijna onmogelijk.

Jimmy: Ik begrijp er niets meer van.

Mitch: Daarom meenden we later dat jullie van een andere planeet kwamen. Misschien verwondert je dat, maar leven bestaat overal waar het ook maar de geringste kans krijgt. Dachten

jullie soms dat die kleine planeet van jullie enig in d'r soort is? Er zijn miljoenen sterren, ieder met hun eigen planetenstelsel, miljoenen planeten waarop leven bloeit.

Jimmy: Hij moet stapelgek zijn!! Mitch, de enige van ons die alleen maar op materiële bewijzen bouwde!

Dr. Matthews: Stil, Jimmy! Hij hoort ieder woord dat je spreekt.

Jimmy: Ja.

Mitch: Jullie schijnt dat alles ongelooflijk te vinden, holbewoners.

Jimmy: Holbewoners?

Mitch: Waarom verstoren jullie eigenlijk de vrede van jullie zusterplaneet? Wat zoeken jullie hier?

Jeff: Wij doen hier wetenschappelijk werk en we maken foto's. We onderzoeken de mogelijkheid om eventueel te zijner tijd hier een basis te vestigen, om te zoeken naar brandstof en metalen, eh... radioactieve materialen. We hebben die nodig.

Mitch: Te zijner tijd... (lachje) Jullie weet niet eens wat tijd is!

Jimmy: O!

Mitch: Jullie hebt nog heel wat te leren. Materialen! Jullie bent nu al bezig jullie eigen planeet in stukken te rijten, te vernielen, en nu willen jullie hetzelfde hier gaan doen. Weest voorzichtig, aardbewoners! D'r zijn dingen die jullie niet begrijpt, niet kunt begrijpen, die geen wezens ooit zullen kunnen begrijpen die slechts in een driedimensionale wereld leven. (vreemde muziek) Ik begrijp er niets van, Jeff. Het gaat mijn verstand te boven.

Jeff: Wat... wat bedoel je, Mitch?

Mitch: Nou, al die panelen en knoppen. Deuren zijn er hier blijkbaar niet. Als er een mogelijkheid is om verder in het ding door te dringen, kan ik ze met de beste wil ter wereld niet ontdekken.

Jeff: Kom eruit, Mitch, onmiddellijk!

Mitch: D'r uit komen? Nu al?

Jeff: Ja.

Mitch: Ik ben er net in!

Jeff: Kom eruit, zeg ik je! Versta je me niet?

Mitch: Jeff, ik... Ja! Ik kom, ik kom al. (klimt de ladder op)

Dr. Matthews: Daar komt ie Jeff, met een sprong.

Jeff: Pas op, Mitch, denk om je kostuum!

Mitch: Lieve hemel, Jeff, dat ding leeft...

Jeff: Hè?

Mitch: Dat begon opeens te trillen.

Dr. Matthews: Kijk 'ns, de koepel gaat opeens dicht!

Mitch: Ja, warempel! Nou, zeg, daar... daar was ik net op tijd uit.

Jeff: Laten we teruggaan naar de raket, voordat we... voordat we allemaal de kluts kwijtraken.

Mitch: Heus Jeff, ik ben er nog geen minuut in geweest. Ik sprak amper met je toen ik het ding levend voelde worden en ik toen sprong er direct uit en holde naar je toe.

Jeff: Ja, maar... maar alles is op de recorder opgenomen, is 't niet, dokter?

Dr. Matthews: Ja, natuurlijk.

Jeff: Nou, draai 'm dan 'ns af. Laat Mitch het zelf horen.

Dr. Matthews: Goed. Hier komt het, Mitch!

Mitch: Hallo Jeff. Waarom zo angstig? D'r is hier niets waar je bang voor hoeft te zijn. Niemand van ons heeft iets te vrezen.

Jimmy: Is dat Mitch? Wat praat ie gek!

Mitch: Dit vaartuig is alleen maar anders dan het onze, volgens andere principes gebouwd.

Dr. Matthews: Wat betekent dit allemaal?

Jimmy: Ik weet het niet.

Mitch: Zijn magnetisch veld schakelt onze instrumenten uit. In hoeverre, hangt ervan af hoe groot de kracht is die hier wordt aangewend.

Jeff: Zeg, Mitch, hoe weet je dat allemaal?

Mitch: O, dat is toch heel eenvoudig.

Jeff: Nou...

Mitch: Genadige hemel, heb ik dat allemaal gezegd?

Jeff: Je hoort toch dat het jouw stem is.

Mitch: Ja, maar... dat heb ik toch nooit gezegd. Ik kan het niet geloven!

Jeff: Valt het je niet op, Mitch, dat het precies klopt met wat... wat er gebeurde met het dagboek van de dokter? En met mijn belevenissen in de krater? Die hele geschiedenis moet iets te maken hebben met het begrip tijd, al snap ik het niet precies.

Dr. Matthews: Ja, maar de muziek dan, die Jimmy het eerst hoorde en die wij later allemaal hebben gehoord...

Jimmy: Ja, ja, hoe is 't daar dan mee?

Dr. Matthews: Wat heeft die d'r mee te maken?

Jeff: Ja ja, dat... dat... dat weet ik ook niet. Waarschijnlijk houdt die verband met hun krachtbron. Misschien kan dat ook telkens een poging geweest zijn om verbinding met ons te krijgen. Via Mitch zijn ze nu daarin geslaagd.

Mitch: Ja, maar... wie zouden dat zijn?

Jeff: Dat... dat... dat hebben wij toch gehoord! Wezens van de andere zijde van het heelal die de kunst verstaan door de tijd te reizen. Ja, dat is eigenlijk ook, als je goed nadenkt, de enige methode om dergelijke afstanden te overbruggen.

Dr. Matthews: Ja, maar waarom willen ze ons telkens laten schrikken?

Jeff: Nou ja, als je 't mij vraagt zijn ze net zo verbaasd geweest ons nu hier aan te treffen als wij het over hen zijn. Ja, ik... ik denk dat ze daardoor zijn geschrokken, evengoed als wij, en meenden ons zo weg te kunnen krijgen.

Jimmy: Ja, maar als ze nou door de tijd kunnen reizen, dan moeten ze toch intellectueel hoger staan dan wij en dan hoeven ze toch voor ons niet bang te zijn? Hè?

Jeff: Ja, dat weet ik nog niet zo precies, Jimmy. Ze kunnen wel een ander soort kennis bezitten dan wij, zonder noodzakelijk hoger ontwikkeld te zijn. Het één sluit het ander niet uit.

Jimmy: Misschien... 'k Weet het niet. Ja... Een raadselachtige bewering, dat weet ik wel...

Jeff: Maar, mannen, ik geloof dat het nu toch de hoogste tijd wordt dat we vertrekken.

Dr. Matthews: Ja, vind ik ook, ja.

Jeff: Jullie schijnen allen ons zuurstofprobleem vergeten te zijn, hè. Ja, maar als ze ons nou maar laten vertrekken, hè. Je kunt nooit weten. Nou, in elk geval proberen we het. Kunnen we nog, zoals afgesproken, één keer om de Maan cirkelen, dokter, voor dat we naar de aarde terugkeren? 't Is een kwestie van hoogstens een paar uur en we zullen in staat zijn de mannen der wetenschap zekerheid te geven. Zou het gaan met de zuurstof?

Dr. Matthews: Nou ja, als jullie straks met niet meer dan een noodrantsoentje tevreden zijn.

Jeff: En wat dunkt jullie, Mitch en Jimmy?

Mitch: Nou, vooruit maar.

Jimmy: Ja goed.

Mitch: Als het tenminste lonend is, hè.

Jeff: Nou, goed dan. Ieder in z'n kooi, en vastgesnoerd!

Jimmy: Nou, het verschilt niet veel van de andere zijde van de maan, hè? Kraters en bergen, kale vlakten. 't Is allemaal precies hetzelfde.

Jeff: Eerlijk gezegd had ik ook niet veel anders verwacht. Het gaat er alleen maar om zekerheid te hebben.

Mitch: Hé, Jeff!

Jeff: Mm?

Mitch: Kijk 'ns! Daar bijna recht onder ons! Tjonge!! De grootste krater die ik ooit gezien heb! Copernicus is er niets bij, zeg.

Dr. Matthews: Ja, zeg. En kijk 'ns, hij is vol met kleine kratertjes, allemaal keurig op rijtjes.

Jeff: Da's eigenaardig... Kraters liggen wel vaak in een rij, maar toch niet zo regelmatig. Nee, dat is niet natuurlijk.

Jimmy: Gelijk heb je, Jeff! Natuurlijk is het helemaal niet, vooral niet... dat ze zich bewegen.

Jeff: Hè? Wat?

Jimmy: Ja! Zie je niet dat ze omhoog komen?

Jeff: Je hebt gelijk! Het zijn geen kraters! Het zijn ruimtevaartuigen! Precies dezelfde als dat wat in onze nabijheid geland was. Zeg, het... het zijn vliegende schotels!!

Mitch: Een... een... een paar... een paar dozijn!

Jimmy: Ja! En ze stijgen snel! Ze komen op ons af!

Dr. Matthews: Ja!

***

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (04/2008)

Dit script is het werk van een hoorspelieliefhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.